

GLAS ŠIBENSKOG KREMENJAKA

== Politički list za interese grada Šibenika i okolnih sela. ==

Br. II.

Šibenik, 18. svibnja 1907.

God. I.

Poslovni Broj Pr VI 10/7

1

U IME NJEGOVA VELIČANSTVA CARA!

C. K. Sudski Dvor I Molbe u Šibeniku, kao nadležno Sudište u tiskovnim poslovima, rješavajuć predlog 11 Svibnja 1907 Ss 10/7 c. k. Državnog Odvjetništva u Šibeniku, u nejavnoj sjednici,

S U D I

- I. Sadržaj tiskopisa dolinavedenih, uvrštenih u časopisu „Glas Šibenskog Kremenjaka“ br. 9, objelodanjenju dne 11 Svibnja 1907 u Šibeniku, tiskom tiskarne Ivana Sflaglinatz i kojemu je odgovorni urednik Niko Marinković, i baš:
 - a) diela članka „Poruka“ što počimlje riečima „Vanka lupežima“ a svršava riečju „krepeljima“ (I str. II stupac).
 - b) diela članka „Biraču, za koga ćeš glasovati“ što počimlje riečima „za silenu“ a svršava riečju „naroda“ (II str. I stupac).
 - c) cieli članak „Mene Tekel Fares“ koji počimlje riečima „U Šibeniku“ a svršava riečju „izbrojeni“ (II str. III stupac i III str. I stupac).
 - d) diela pjesme „Pisma o izborima“ uvrštena u prilogu pomenutog časopisa, što počimlje riečima „za tujina mi kopamo“ a svršava riečju „haračlije“ (I stupac).
 - e) diela iste pjesme, što počimlje riečima „A ko na“ a svršava riečima „ni megdana“; sačinjava prestupak draženja na neprijateljstvo predvidjen od §. 302 K. Z.
- II. Potvrđuje se obavljena zapljena, te se zabranjuje razpačanje zapljenjenih tiskopisa.
- III. Određuje se uništenje zapljenjenih otisaka, kao i onih koji bi bili susljedno zapljenjeni, rastav odnosnog tiskarnog sloga, i objelodanjenje ove osude u susljednom broju časopisa.

Razlozi

Obzirom na opstojeće prilike u Šibeniku, sadržaj zapljenjenih tiskopisa, kadar je da potiče i navede na neprijateljske razdore stanovnike tog grada, pa s toga obuhvaćajuć skrajnosti prestupka predvidjena od §. 302 K. Z. bilo je suditi kao u osudi.

C. K. Sudbeni Dvor I Molbe u Šibeniku, dne 11 Svibnja 1907.

M. Grisogono.

Poslovni Broj Pr 11/7

1

U IME NJEGOVA VELIČANSTVA CESARA!

C. K. Sudski Dvor I Molbe u Šibeniku, kao nadležno sudište u tiskovnim poslovima, rješavajuć predlog 11 Svibnja 1907 Ss 11/7 c. k. Državnog Odvjetništva u Šibeniku, u nejavnoj sjednici,

S U D I

- I. Sadržaj tiskopisa dolinavedenih uvrštenih u časopisu „Glas Šibenskog Kremenjaka“ broj 10, objelodanjenju dne 13 Svibnja 1907 u Šibeniku, tiskom tiskarne Ivana Sflaglinatz i kojemu je odgovorni urednik Nikola Marinković, i baš:
 - a) diela članka „napried u Pobjedu“ što počimlje riečju „složno“ a svršava riečju „nametnike“ (I str. I stupac).
 - b) diela članka „Narode“ što počimlje riečima „Eto sutra“ a svršava riečima „Vicu Iljadicu“ (I str. I. II. stupac).
 - c) članka „Odstupite“ što počimlje riečima „Odstupite narodni“ a svršava riečima „Odstupite“ (I. str. II. stupac II. str. I stupac). sačinjava prestupak draženja na neprijateljstvo predvidjen od §. 302 K. Z.
- II. Potvrđuje se obavljena zapljena, te se zabranjuje razpačanje zapljenjenih tiskopisa.
- III. Određuje se uništenje zapljenjenih otisaka, kao i onih koji bi bili susljedno zapljenjeni, rastav odnosnog tiskarnog sloga i objelodanjenje ove osude u susljednom broju časopisa.

Razlozi.

Sadržaj zapljenjenih tiskopisa, obzirom na opstojeće prilike u Šibeniku, kadar je da potiče i navede na neprijateljske razdore stanovnitog grada, pa s toga obuhvaćajuć skrajnosti prestupka predvidjena od §. 302 K. Z. bilo je suditi kao u osudi.

C. K. Sudbeni Dvor I Molbe u Šibeniku dne, 14 Svibnja 1907.

M. Grisogono.

14. svibnja.

Kao pobjedonosna vojska kad se, ovjenčana vijencem slave, vraćala iz svetog boja za slobodu, tako je na 14. svibnja ulazila neprekidna povorka naših seljana u grad, plamteći od vruće želje da zasadi sveti barjak slobode na zidove grada Šibenika. Ni daleki put, ni muka, ni trud nebijahu toliko veliki da išta smanje onu pustu želju, koja je punila svačije grudi. Blizu 100 vozava i kočija punih birača iz naših sela ulazilo je u grad dostojanstveno i ponosito a nad njima su se vijale hrvatske zastave, a zastave lepršahu kano da govore: **Ovo je naše! Ovo je naše bilo, naše jeste i naši će biti.** Svaki, koji je vidio tu nepreglednu povorku i vojsku, vidio je u duhu svojemu napisana gornja slova pobjede. Vozovi puni silnih birača, sve ljudi od oka i skoka, od čela i obraza, od srca i poleta, po deset u svakom vozu, nizahu se preko Varoša niz Baranoviće. Njihovim dolaskom grad je primio svečani izgled, kao da je dan svetačni. Osim toga i četrdeset Kremen. Dubravljana stupaše pješke i dvije čete pod dva barjaka, te niz Pisak sadjoše k carskoj cesti i dočekaše drugu braću i s njome se pozdraviše. Dok se sa bregovitog kopna spuštala glavna vojska, s mora razviše svoje barjake poštenu i neslomivi Zablacani i u svojim ladjama plovljahu k gradu Šibeniku, k našoj na krajini doci. Šibenik ih je otvorena srca dočekao i primio u svoje krilo, i opet odjeknu jednoglasni glas: **ovo je naše!**

Uzoriti red, koji vladao pri dolaženju, tako je vladao i cio dan u gradu sa strane naših. Po preporuci naših prvaka držahu se dostojanstveno, kao gospodari svoje kuće, kao ljudi svijesni svoga prava. Samo na licu svakoga mogao si čitati neko blaženstvo i zadovoljstvo iz koga su probijala slova: **evo nas, ovo smo mi, sinovi ove ponosne krajine, koja je rodila nas i oce i naše i djecu našu. Ovo smo mi, a ovo je naše i ovo će poslije nas biti djece naše!**

Mi smo na svome, tudjega nepitamo!

PRVI IZBORI.

Već otrag dva mjeseca pisali su naši i narodni neprijatelji da je sve njihovo, da je sve uza nje; služili su se svim mogućim dopuštenim i nedopuštenim sredstvima, kao lažima, zavaravanjima i varkama, da narod predobiju za se; kao najveći rasipnici hitali su novac u izborne agitacije, trošili bez računa i reda s jedne, a onda zastrašivali i obećavali s druge strane; nisu štedili ni tuđe poštenje, tuđu čast, već su sve klevetali, opadali i crnili što im je na put stajalo.

Ali sve te njihove spletke, sve njihove laži bile su slične kuli sagradjenoj na pijesku. Ta kula na čudo svega svijeta stajala je čvrsto, a oni ljudi, koji je sagradiše mišljahu da se nikada porušiti neće, da ju niko osvojiti ne može. Nu svi njihovi računi bijahu računi bez krčmara i uprav čnda i onog dana kad su mislili da će se ta njihova kula na pijesku gradjena još bolje učvrstiti i objaćati — pade i poruši se i mjesto pobjede doživili su najveću sramotu, onaku kakovu su samo oni zaslužiti mogli radi svoje nedične igre.

Drugč je nije ni moglo da bude, jer iz podkupljene, zastrašene i svakim sredstvom pritiskute narodne slobodne volje nije moguće graditi kulu nigdje već na pijesku, a kula izgradjena na takovu temelju, na temelju ni malo čvrstom i solidnom treba i mora da se poruši, da padne, da se skrha.

Takovu kulu iz kupljene slobodne volje izgradili su šibenski nametnici i na vrhu njenih bedema htjeli postaviti kamatnikova sina Dulibića. Ali kula bijaše gradjena na pijesku i porušila se.

Oni su bezobraznošću najvećeg lašca pisali, da: „broj glasova, koji će na 14. pasti za Iljadicu bit će tako malašan i neznan da će ostati svak začudjen“ — Medjutim se ovo njihovo lažno proročanstvo nije obistinilo, niti se išta obistiniti može što oni lažno pišu i proriču, a to samo za to da zavaraju narod i neupućene gradjane.

Borba je bila očajna i mi smo je pošteno i junački izdržali. Borilo se poštenje i sramota, istina i laž, dobro i zlo, ljubav i zloba, sloboda i korupcija u jednu riječ: oduševljenje i novac. **Prvo** je bilo s nama, to nas je u borbu vodilo, to nas je snažilo i za to smo pobijedili i vedra čela izišli iz borbe, koju ćemo proslijediti. **Drugo** t. j. sramota, laž, zlo, zloba, korupcija i novac, sve je bilo uz naše neprijatelje, to su im bila pripomoćna sredstva s kojima su gradili kulu i za to su sramotno ostavili izbornu mezevo i za to im se porušila njihova kula. Brojke govore.

Svak je ostao začudjen, na radosnu vijest da smo izvojštili pobjedu i u **samom Šibeniku** i u **samom Skradinu**. Na ovo mora da svak sebi zada pitanje: Kad su Kremenjaci pobijedili i u **samom Šibeniku**, gdje je onda gospodi sa občine povjerenje naroda, koji občini pripada?? Nije li im narod sâm na 14. svibnja doviknuo: Odstupite!?

I za to ćemo mi napried u borbu, jer narod nije klonuo duhom, jer ne smije da klone i jer bi bio grijeh klonuti kad smo već u prvim izborima porušili njihove kule čak u Šibeniku i Skradinu. Borićemo se opet proti laži, zlu, zlobi, korukciji i novcu; borićemo se proti **protuzakonitosti** i izrabljivanju izbornih paragrafa neke gospode, borićemo se proti svemu onomu što se kôsi ljudskim dostojanstvom: i pobjeda će biti naša.

S nama je poštenje, ljubav i oduševljenje, to je troje zapisano na našem barjaku, pod kojim ćemo svi složno opet pristupiti izbornoj žari, da satremo glavu gladnom vuku, koji se ušuljao u kuću našu.

Naprijed dakle pod barjakom poštenja, ljubavi i oduševljenja i pobjeda je naša!!

Birači Šibenika i okolice gore srca i kličite: **Pobjeda!**

Sve što je neodvisno, vrijedno i pošteno u našem gradu i okolici mora se veseliti sjajnoj pobjedi, koju smo složno i pošteno izvojevali u prošli utorak pri izbornoj borbi.

Dan 14. svibnja dan je svete uspomene, koja se iz srca poštenih i neodvisnih Hrvata neda nikako izbrisati. Bez ikakve vlasti u rukama a proti vlasti, sili i zastrašivanju, protiv četiri općine sa svim aparatima glavarškim, poljarskim, rondarskim, čauškim, redarskim, proti načelnicim, tajnicim, blagajnicim i pisarim i proti stotinu drugih stvari, mi izadjosmo u borbu goloruki a oboružani samo svojim poštenjem, svojim osvjedočenjem, svojom neodvisnošću, zanešeni samo za dobro i za čast grada i okolice i hrvatskog imena. *Proti svemu tome, ipak mi smo iznijeli pobjedu*, jer je stara priča, da poštenje i otvoritost, da istina i pravica mora pobijediti.

Cijeli izborni srez mora klikatati od veselja i zadovoljstva, a pred svima nose barjak hrvatskog ponosa zastavu bratstva hrvatskog i srpskog naš junački Šibenik i tvrdi Skradin, dva ponosita gnjezda kremenjačkih sokolova, to hrvatskih to srpskih. Vijale su ponosno i po junačkim plećima tukle naše junake birače dvije zastave sa tri narodne boje, za koje je srtao i srče u sveti boj Hrvat i Srbin. Oni poletiše složni u borbu i prvi juriš smeo je vojsku plaćenika i nametnika i u tom prvom jurišu uzeše prve i glavne utvrde, poskakaše na bedeme, da odatle učine drugi odlučni juriš, koji će im predati u ruke oteta im rodna mjesta i gradove i da uberu vijence slave i pobjede, da se njima okite i da im se iz grudi punih zanosa i radost ivine k nebu pod oblake složni poklik: **Pobjeda. Pobjeda! Pobjeda je tvoja rođe!**

Red u gradu.

Red u gradu bio je uzoran. Red u gradu **nebi** bio uzoran, da držanje reda nije bilo predato žandarmariji i vojsci. Da bude držanje reda bilo ostavljeno općinskom

redarstvu, mi smo uvjereni i stalni, da bi on bio narušen krivnjom nekih redara, koji su uzeti u službu za sve, samo ne za to, da red uzdrže. Neki od njih i četa plaćenika držana je da izazivlje, da naprave galamu, pak da u mutnu love pod geslom: u ime zakona. Za to smo mi više puta upozorivali političku vlast, da kroz ove dane redarstvu digne vlast: za to smo i brzojavili dva put Namjesništvu u istu svrhu i cio grad bio je radostan i veseo kad je vidio da će red biti držan od žandarmerije i vojske. I red je bio sačuvan i potpun i nije bilo razloga nigdje postupati u ime zakona niti koga tjerati niti veživati. Eto dokaza, ko je elemenat mira a ko nemira.

I pristup na izbore bio je uređen pohvalno te se je išlo na ruku i starcima i seljacima bez razlike stranke, što redarstvo nebi bilo činilo. Samo ćemo opaziti tu malenkost, da je vojnički kordun kod kuće Divnićeve imao biti nešto niže, pošto je dućan gosp. Kapitanovića ostao u kordunu i služio općinarima za kontraband propuštanja birača preko reda, dok i to upozorena žandarmerija nije zapriječila. Isto tako bi bilo bolje da redari nestoje na vratima ulaza u biralište već da stoje sami žandarmi, za razloge lako razumljive. — Mi nemožemo ino nego pohvaliti držanje žendarama i vojske. Kod crkve sv. Jakova, bilo bi bolje da vojska stoji malo koraka više natrag na trgu, pošto je onaj brijeg puno neugodan za čekanje i stajanje na nogama.

OPREZ BIRAČI.

Ovim javljamo svim našim biračima da najbrižnije čuvaju svoje legitimacije, što se kod njih nalaze, jer će služiti pri užim izborima, koji će se obaviti na 23 ov. mj.

Preporučujemo im najživlje da se od kojekakove plaćene čeljadi podnipošto ne dadu zavesli i prevariti, te im ispustiti svoje legitimacije. Ta čeljad, koja već obigrava po selima nuditi će i novaca za legitimacije, ali mi preporučamo našim biračima da ih od sebe odbiju i ni za živu glavu ne dadu im legitimacije.

Birači, na oprez!!

KO JE POBIJEDIO?

Gospoda fureštovci na općini dizahu takovu viku i galamu i takovu prašinu, u kakovoj oni misliše da poštenu Šibenčani neće moći vidjeti prave istine. Vikahu: sve je naše, Šibenik je naš i mi ćemo odmah pri prvom izboru nadjačati oba protivna kandidata sa 1600. glasova.

Mi smo znali što Šibenik misli što li okolica pak se samo smijasma njihovim smiješnim lažima, koje im

trebahu da zavaraju naš svijet u gradu, u okolici i u svoj pokrajini. Premda su tvrdili da je sve njihovo, ipak od straha iskvariše listine, pomršiše imena, izostaviše oko 1500. naših birača, a to za to, jer se bojahu svog sigurnog poraza. Pa ipak uza sve to ostaše poraženi. Evo brojaka:

U šibenskoj općini Kremenjaci dobiše ukupno 1424 glasa, fureštovci 1440 glasova a Stojić 671 glas.

Ako pridodamo mi naših neupisanih glasova ne 1500. nego samo 1250, onda Kremenjaci imaju u općini šibenskoj ogromni broj od **2674** prama onome fureštovaca od **1440**; a pridodamo li našim glasovima glasove Stojićeve kao ukupne glasove opozicije protiv općini, onda imamo broj **3345** opozicije protiv općinskih **1440**. Dakle u gradu i općini šibenskoj opozicija nadmašuje općinare za blizu **2000** glasova.

Da sad opet nije općina u rukama njihovim neg u rukama, ne našim, nego koga trećega onda bi njihov broj pao malo ne na ništa.

A da nije bilo pustoga novca, zastrašivanja, aparata općinskog i t. d. nebi se gospoda bila ni prikazala na izbore, koji su im i onako samo strašnim porazom.

U samom pak gradu Šibeniku Kremenjaci nadjačavaju obe stranke za nekoliko stotina glasova predanih, nebrojeći ovamo one, koji ostaše bez prava glasa. A tih je *nekoliko stotina*.

Dakle, je li pobjeda ovo naša ili ne? Može li jedna stranka opstati na općini proti ovakoj izričitoj volji naroda. Je li ovo njezin poraz, je li ovo veliki glas nepovjerenja, koji im glasno i jasno dovikuje: **odstupite, nećemo vas!**

Ovo se je isto dogodilo i u općini Skradinskoj, gdje je volja naroda progovorila proti nametnutoj općini i ogromnim brojem većine dala nepovjerenje onima, koje fra Gjerundio posijao iz svoje vražje torbice.

Ovaj uspjeh Kremenjaka, složnih Hrvata i Srba u Skradinu i Šibeniku, nije li ovo **memento**, koji im dovikuje zdravi i poštenu dio našeg puka i naroda.

To je naša pobjeda, to je naš uspjeh s kojim smo mi zadovoljni i za kojim smo išli. **To je nama dosta, — pobjeda je naša.**

Toj pobjedi kličemo mi, kliče vas cio naš narod, jer smo sviješni snage svoje, jer smo svijesni svoga prava; jer je ovo naša kuća, u koju je tudjin bacio plamen razdora, ali ćemo složno vatru pogasiti, a palikuću na dvor izbaciti.

U to ime čestitamo našem poštemom narodu uz poklik: **Živio Šibenik — Živio Skradin!**

San presjednika izborne komisije načelnika Krstelja.

Prazna želudca — jer umoren primanjem kremenjačkih glasovnica — bacio se Krstelj na meke duške. Nemože usnuti. Trud mu napokon navuče sanak na oči i zaspe — zaspe kao zec. U snu se Krstelju prikaza jedan broj. Nije broj lutrije — velik je broj, nemože da ga zapamti. Htio bi ga zapamtiti ali smetaju mu tanki glasovi: „Sanak ti lak“! *Pipi* sjedi kod njega, drži mu *pulas*, broji udarce i veli: **la te že dura, si**. Čudna intonacija, sanja Krstelj, a *Pipi* mu odgovara: Čudnija kriza. Umirili se glasovi — opet vidi veliki broj — al ga nemore shvatit a sad mu smeta „Pendul“ dobnika

što jednim te istim glasom kucka *cik—cak—cik—cak*. Skoči sa dušeka i podje da zaustavi *pendul*: stani, reče mu, ti si uzrok mog nemira. Ali *pendul* nesluša već opet: *cik—cak—cik—cak....* lagano — u dur — akordu — što se vraća Krstelju i kao tanka iglica prolazi mu kroza sve živce. Okrene glavu na drugu stranu i ugleda na vertajmovači drugi broj — a za brojem 3 tajna slova *For*. Trže se kao bijesan: što, poviče, što je to? i okrenu glavu s druge strane. Na zidu ugleda „Hrvatsku riječ“ sa uvodnim člankom: *For*. On čita uvodni članak i iz njega razabire tumač onih slova: **F**alio si **O**vog puta **R**ačune. Okrene se opet — Vertajmovača zijeva. Probudi se — Rastvori prozor. Sunce se dosta visoko diglo. Sluškinja nosi mu kartulinu *bromura* i dok ona njemu „dobro jutro“ — a on njoj: „jao meni“. —

* * *

„Hrvatska Riječ“ od prošle srijede izgleda kao tica vabilica.

Prije se je borila samo proti ono malo Kremenjaka a sad da navabi više tičica na lijepak veli da se je borila proti udruženim protivnicima svih mogući nehrvatskih stranaka. Sad su oni težaci u Murteru i Betini, u Prvićima u Zatonu, Primoštenu i Rogoznici *omamljeni, zavedeni, prevareni*, sada ih žali sada su oni: *ubogi ti ljudi — ti naši dobri težaci* — sad im se *prašta* i poručuje im se da mogu svoju nehotičnu krivnju popraviti u užim izborima i. t. d. — i. t. d. —

Na čisto kartam — gospodo! Ne takim srestvima, već otvoreno: ispovjedite za čim vam srce teži. Za vas su omamljeni i prevareni težaci dobre slobodne volje, ljudi koje nije mogao Judin novac pokupiti — ljudi koji bi prije život neg poštenje svoje dali, koji vam kliču: bješte u mrak!

Istina je da su za nas i Srbi glasovali i mi se veselimo i dičimo. Za nas su glasovali neovisni i slobodni Srbi a za Vas? Koliko ih je poveo za vas pred izbornu žaru Vaš Nikica Subotić presjednik tutorstva? Koliko Topalović? Pohvalite se!

Kako gospoda na općini lako izkrive brojke! Vidi se prevelika praksa u tomu. Dulibiću povisuju brojku za 100 — D.r Iljadici je spuštaju za 150 a tako isto Stojiću za 50. — Čudnovato da nijesu skalupili tako brojke kako da prikažu narodu pobjedu iz prvog hitca. Ali je prvi hitac „štrocnuo“, drugi bi mogao ne upalit.

PITANJE BEZ ODGOVORA.

Šišmiši i skakavci oko „Hrv. rieči“ hvalili su se onomadne, da će nas prvim hitcem oboriti, da ćemo doživiti još veći poraz nego za občinskih izbora i da ćemo biti podpuno utučeni.

Kremenjake-Hrvate ružili su i opadali, crnili su ih pred narodom i dovikivali im: **samo radom i dobrom upravom stiže se povjerenje naroda.**

E pa dobro. Izbori su se obavili, ali oni nisu pobjedili, i eto opet njihove nesreće, da rasiplju novac kao lug, da kupuju narodnu volju. To ih jedino može spasiti, to im može pribaviti pobjedu. Bar oni tako misle, ali to mišljenje nije im ni zere pošteno.

Kao pasivan gradjanin pitam cijeli grad Šibenik, pitam sve što je pošteno i nezavisno: jesu li ljudi na obćini *stekli povjerenje naroda* **radom i dobrom upravom?** Odgovoram, a sa mnom, mislim, da odgovara cijelo gradjanstvo: **NISU.**

Oni su stekli „povjerenje“ naroda — **novcem.** Žalosno ali istinito. Novcem su oduzeli slobodnu volju našem narodu, novcem su podmićivali i tako izrabili siromaštvo našeg naroda u svoje sebične svrhe. — To je svakome jasno, to svak uvidja i spozna je da kod njih nije glasovao nitko drugi nego — **novac.**

I ti ljudi, koji na taj način truju i uštrcavaju svaki otrov u narodnu dušu i poštenje, davaju lekcije desno i lijevo da se samo radom i dobrom upravom stiže povjerenje naroda.

Zaista mora im pri duši gorko biti kad pomisle čime su stekli „povjerenje“ naroda.

Oni su to „povjerenje“ stekli najnemoralnijim sredstvom i time pokazali kako uzgajaju narod.

Činjenica je neoboriva da su oni u šibenskoj obćini doživili poraz, jer narod nije za nje glasovao. Na taj način narod im je odkazao svoje povjerenje, a to najbolje dokazuje, da oni nisu **ništa za narod uradili niti dobro i pošteno upravljali.**

Ne znam da li oni ovo uvidjaju, ali ako uvidjaju, onda neka se odstrane.

To bi bio njihov najpošteniji korak.

Pasivan gradjanin.

RAZNE VIJESTI.

Političku vlast upozorujemo, da su neki Mandalinjani odviše nasrtljivi. Marni Zablaćani nemogu proći od njihova zuluma. Prijete njima i njihovim ženskim da će ih tući i utopiti u lokvu ako neglasuju za fureštovu stranku. Nedaju im proći putem kući bez prijetnje, a put im je jedan. Tu bi silu trebalo ukinuti. A i glavar Zablaća Ive Svirac Grando lijepo čuva svoje seljane. On ništa manje nego nagovara Mandalinjane P. Jokma i K. Mršu: *utopite ih u lokvu, imate pravicu.* Još prijete seljanima: *Ja sam Bog Zablaća; morate glasovati kako ja hoću.* Glavaru glavaru, mogao bi biti od *Granda* postati *Piccolo.* — Zakonu su jednaci *grandi i pikoli.*

*

Ukupni ispadak izbora bio je:

Za Iljadicu 2542; za Dulibića 3270; za Stojića 1083.

Cor note alla gendarmeria
per ritirare
N. 56433